

стото, споредъ това, както се говорѣше въ писмото, и горещо ги помоли да подирятъ гроба и, ако го намѣрятъ, да му известятъ.

.....

Понѣкога хората сж по-добри, отколкото предполагаме. Близко около двадесетъ дни отъ тогава, Никола получи единъ пликъ, безъ да подозира, че съдържанието на този пликъ му носи толкова голѣма утеха. Пликътъ съдържаше кратко писъмце и една фотографна картичка — гробътъ на Николовия баща. Виждаше се какъ гробътъ бѣше подновенъ, почистенъ; три запалени вощеници горятъ, а близко задъ тѣхъ е забоденъ голѣмъ дървенъ кръстъ съ ясно четливъ надписъ: Тукъ почива майоръ *Чолаковъ*, убитъ на 19. X. 1916 година.

Никола се изправи, прекръсти се и, заплаканъ отъ радостъ и отъ мъка, той дълго гледа получената фотография, и върху кръста — по името на баща си сложи тиха синовна цѣлувка...

